

En resa tillbaka i tiden

1938 var senaste gången som Helga Rossipal satte sin fot på Sandböte. Då var hon här och hälsade på sin "faster Anna". Tillsammans gör vi en resa tillbaka i tiden där Anna Lindhagens koppling till Sandböte blir den röda tråden under besöket i början av juli.

TEXT Ulrika Palmblad FOTO Ulrika Palmblad och Stockholms Stadsmuseum

EGENTLIGEN VAR ANNA LINDHAGEN inte Helgas faster utan hennes mors faster.

– Men alla vi som var släkt med henne kallade henne faster Anna, säger Helga Rossipal om sin spännande och fascinerande släkting. Anna Lindhagen bodde på Sandböte från 1930 fram till sin död 1941. I sitt testamente donerade hon Sandböte till en stiftelse för att allmänheten skulle få tillgång till ön. Anna Lindhagen var en mycket engagerad dam som under sin livstid arbetade för att förbättra världen på många plan. Hon arbetade för att ge bättre villkor åt barn och ensamstående mödrar, för kvinnlig rösträtt, för fredsprocesser och för bevarandet av gamla miljöer framförallt på Södermalm där hon var uppvuxen på Pilgatan, nuvarande Folkungagatan.

DET ÄR FÖR SITT MÅNGSIDIGA ENGAGEMANG som hon är mest känd för eftervärlden, framförallt genom att hon 1906 tillsammans med Anna Åbergsson bildade

föreningen "Koloniträdgårdar i Stockholm."

Utan hennes arbete hade de fina söderkåkarna i Vita Bergen och på Åsögatan inte funnits kvar och vi hade heller inte haft några koloniträdgårdar i Tanto. Det är också här som den alldeles speciella kopplingen till Sandböte finns. Under åren på Sandböte tog Anna Lindhagen med sig växter från skärgården in till Stockholm och söder där hon bland annat använde växterna till anläggandet av en liten park på Stigberget som finns kvar än idag, "Anna Lindhagens täppa".

ANNA LINDHAGEN såg till att Sandböte finns bevarat för eftervärlden att besöka genom donationen till Naturskyddsföreningen. Helga Rossipal berättar att Annas förvärvande av Sandböte var resultatet av en penninginsamling som gjordes inför hennes 60-årsdag. Hon hade länge varit intresserad av skärgården och bland annat kommit i kontakt med den genom sitt arbete som fosterbarninspektris vid »

Anna Lindhagen

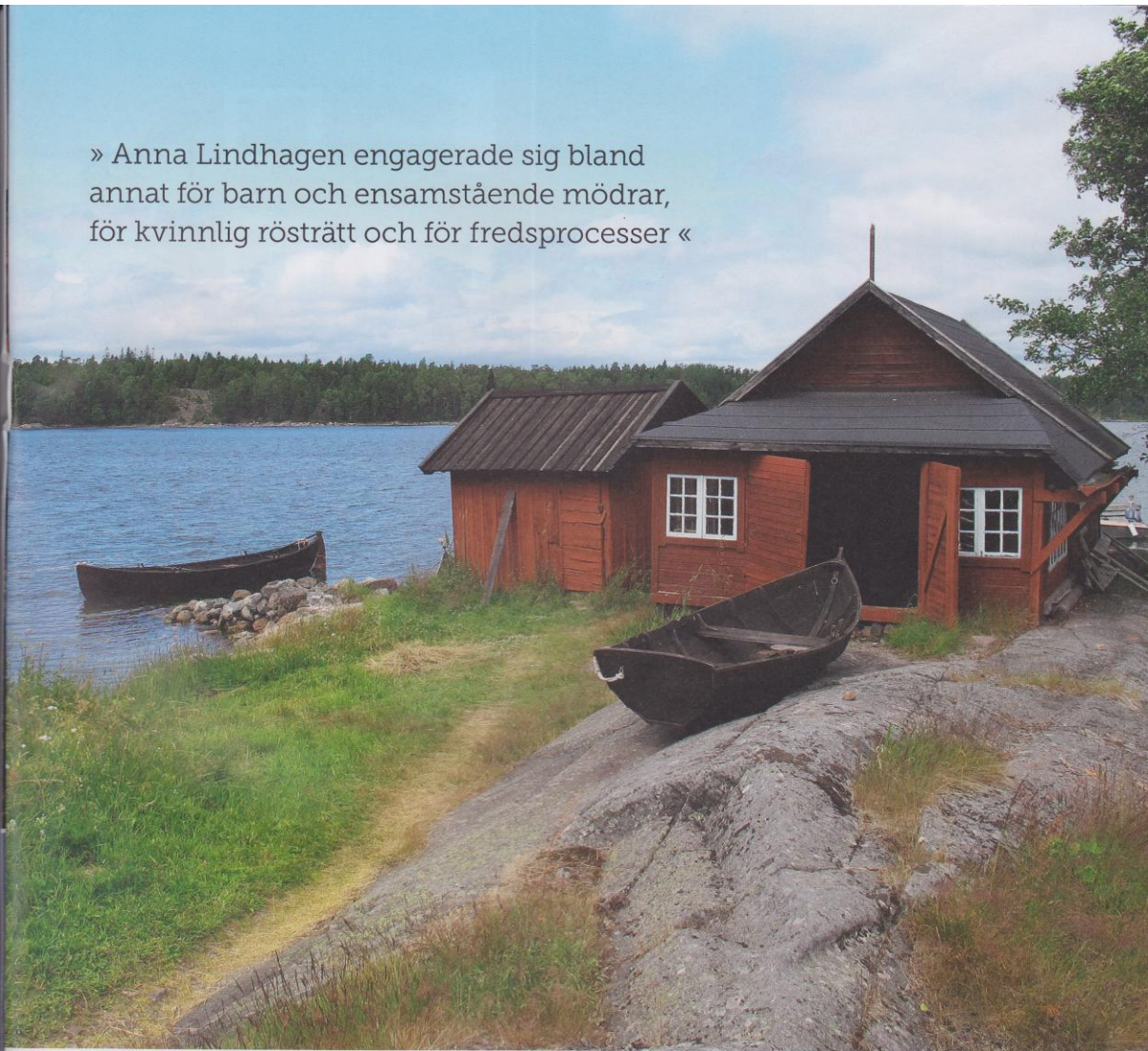
Anna Lindhagen var en liten intensiv kvinna med kort stubin. Guds lilla kruttunna kallades hon. Brodern Carl Lindhagen, borgmästare i Stockholm, var först i riksdagen med att föreslå kvinnlig rösträtt (1902) och motionerade dessutom om republik i Sverige. Lillasyster Anna var med och grundade Internationella kvinnoförbundet för fred och frihet år 1915. Dessutom anlade hon kolonistugeområden, var aktiv i Samfundet för Hembygdsvård och Svenska Naturskyddsföreningen.

Under nära femton år var hon ordförande i Stockholms kvinnliga rösträttsförening. Hon satt i stadsfullmäktige, stadskollegium, folkskoledirektionen och barnavårdsnämnden. Under lång tid, till sin död, var hon en av de mest verksamma i stadsplanenämnden och skönhetsrådet. I fem år var hon ordförande i Rädde Barnen och flera år redaktör för de socialdemokratiska kvinnornas tidning Morgonbris.

Anna Lindhagen lämnade ett stort kulturellt arv efter sig. Vi har henne bland annat att tacka för att vi kan besöka Sandböte, att vi har koloniträdgårdar i storstaden Stockholm och att vi har bevarade kulturhus på Södermalm. Dessutom har hon skapat ett museum på Fjällgatan i Stockholm kallat *Stigbergets Borgarrum*. Ett levande museum som består av 6 rum och kök, en våning som visar hur en borgarfamilj bodde under mitten av 1800-talet. Borgarrummen är möblerade delvis med saker från hennes eget hem. 1929 skapade hon föreningen Stigberget och de sista åren av sitt liv bodde hon i två av museets rum.

Källor: *Bl a Naturskyddsföreningens medlemstidning Sveriges Natur samt www.stigbergetsborgarrum.se*

» Anna Lindhagen engagerade sig bland annat för barn och ensamstående mödrar, för kvinnlig rösträtt och för fredsprocesser «

Helga Rossipal, släkting till Anna Lindhagen, besöker Sandböte för första gången på 75 år.

